

UZASADNIENIE

Decyzją z 29.05.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. po rozpoznaniu wniosku z 27.04.2020 r. przyznał B. K. emeryturę od 27.04.2020 r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury (154.674,37 zł). Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (217,60 miesięcy).

Wysokość emerytury wyniosła 710,82 zł.

/decyzja k. 88-90 plik II akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 17.06.2020 r. złożył ubezpieczony, wnosząc o jej zmianę. Wniósł o zaliczenie mu do stażu pracy okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. od 1.07.1981 r. do 30.09.1986 r. na stanowisku palacza - konserwator urządzeń wodnych, elektrycznych.

/odwołanie k. 3-3v/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Dodatkowo wskazał, że nie zaliczył do stażu w kapitale początkowym okresu pracy w P. w R. od 1.07.1981 r. do 30.09.1986 r. z powodu braku danych dotyczących ilości dni przepracowanych w danym roku.

/odpowiedź na odwołanie k. 12-12v/

Na rozprawie z 9.11.2021 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, wnosząc o przyznanie emerytury zgodnie z hipotetycznymi wyliczeniami ZUS. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

/stanowisko 00:04:19 – płyta CD k. 64/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony B. K. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 27.04.2020 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek k. 1 – 3 plik II akt ZUS/

Decyzją z 22.05.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił kapitał początkowy B. K. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. 1987-1996. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 25,92 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 316,45 zł. Przyjęto łącznie 8 lat, 8 miesięcy i 3 dni, tj. 104 miesiące okresów składkowych oraz 3 miesiące i 13 dni, tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 44,63 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach

dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 34.903 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego nie zaliczono okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. od 1.07.1981 r. do 30.09.1986 r. z powodu braku danych dotyczących ilości dni przepracowanych w danym roku.

Organ rentowy zaliczył okres pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. od 2.04.1981 r. do 30.06.1981 r.

/decyzja k. 5-6 plik I akt ZUS, obliczenie wskaźnika k. 7 plik I akt ZUS, wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego k. 2 plik I akt ZUS, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 3 plik I akt ZUS, odpowiedź na odwołanie k. 12-12v/

Zaskarżoną decyzją z 29.05.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. po rozpoznaniu wniosku z 27.04.2020 r. przyznał B. K. emeryturę od 27.04.2020 r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury (154.674,37 zł). Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (217,60 miesięcy).

Wysokość emerytury wyniosła 710,82 zł.

/decyzja k. 88-90 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca był zatrudniony w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. od 2.04.1981 r. do 30.09.1986 r. na stanowisku palacza, konserwatora urządzeń wodnych, elektrycznych w pełnym wymiarze czasu pracy. Ze świadectwa pracy wystawionego przez pracodawcę wynika, że ubezpieczony ostatnio otrzymywał wynagrodzenie w stawce godzinowej, tj. 0,175 dniówki za godzinę, tj. 71 zł za godzinę + 15% dodatku stażowego.

/świadectwo pracy – k. 1-2 – akta osobowe – koperta k. 36, k. 28 -29 plik II akt ZUS, umowa o pracę – k. 3-4 – akta osobowe – koperta k. 36, k. 30-31 plik II akt ZUS, k. 43, angaż k. 23 – akta osobowe – koperta k. 36, k. 39v, legitymacja ubezpieczeniowa k. 62, k. 72 plik II akt ZUS, wyciąg z dowodu osobistego k. 64 plik II akt ZUS/

Z umowy o pracę z 2.04.1981 r. wynika, że wnioskodawca został początkowo zatrudniony na stanowisku pracownika grupy budowlanej za wynagrodzeniem w stawce godzinowej, tj. 17,60 zł za godzinę.

Po ukończeniu kursu kwalifikacyjnego w zawodzie palacza c-o w dniu 6.02.1982 r. (egzamin złożony w dniu 20.04.1982 r.), wnioskodawcy powierzono obowiązki palacza.

W dniu 23.05.1983 r. wnioskodawca złożył kolejny egzamin, uzyskując uprawnienia do pracy przy eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych w zakresie prac warsztatowych konserwacyjno – remontowych.

Z angażu z 30.07.1985 r. wynika, że z dniem 1.07.1985 r. wnioskodawcy oprócz dotychczasowych obowiązków palacza powierzono obowiązki napraw i konserwacji urządzeń wodnych, elektrycznych i paszociągów na fermie bojlerów oraz zwiększono mu wynagrodzenie z 0,163 na 0,175 za godzinę.

/zaświadczenie ukończenia kursu k. 7-8 – akta osobowe – koperta k. 36, zaświadczenie kwalifikacyjne w zakresie eksploatacji urządzeń energetycznych k. 9-10 – akta osobowe – koperta k. 36, zakres czynności i obowiązki palacza k. 12 – akta osobowe – koperta k. 36, zaświadczenie kwalifikacyjne w zakresie eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych k. 15-16 – akta osobowe – koperta k. 36/

Ubezpieczony podczas zatrudnienia w w/w Spółdzielni wykonywał swoją pracę w wymiarze co najmniej 8 godzin dziennie, co najmniej 5 dni w tygodniu. Początkowo pracował jako robotnik budowlany, następnie po ukończeniu

kursu kwalifikacyjnego w zawodzie palacza c-o jako palacz a po ukończeniu kursu elektryka dodatkowo jako konserwator urządzeń wodnych, elektrycznych. Pracował od 8 do 12 godzin dziennie. Pracował wg ustalonego grafiku. Wynagrodzenie było płacone raz w miesiącu.

/zeznania świadka M. S. 00:13:20 – płyta CD k. 46, zeznania wnioskodawcy 00:04:02 – płyta CD k. 64 w zw. z 00:02:25 i dalej – płyta CD k. 46 oraz 00:01:25 – płyta CD k. 56/

Wnioskodawca był członkiem spółdzielni od 07.1983 r. i z tego tytułu nie otrzymywał dodatku. W szczególności z pisma pracodawcy z 3.09.1983 r. wynika, że w lipcu br., czyli w lipcu roku sporządzenia pisma (1983 rok) wnioskodawca został członkiem spółdzielni.

/deklaracja członkowska k. 5 – akta osobowe – koperta k. 36, k. 40, pismo pracodawcy k. 22 plik II akt ZUS, zeznania wnioskodawcy 00:04:02 – płyta CD k. 64 w zw. z 00:02:25 i dalej – płyta CD k. 46 oraz 00:01:25 – płyta CD k. 56/

Wnioskodawca korzystał z urlopów wypoczynkowych, rzadko przebywał na zwolnieniach lekarskich.

/zeznania wnioskodawcy 00:04:02 – płyta CD k. 64 w zw. z 00:02:25 i dalej – płyta CD k. 46 oraz 00:01:25 – płyta CD k. 56/

Za każdą godzinę pracy wnioskodawca miał stałą stawkę, którą podwyższono w związku z powierzeniem mu obowiązków konserwatora. Przez cały okres zatrudnienia pracował po 240 godzin miesięcznie. Oprócz stawki godzinowej miał dodatek za pranie (15 zł).

/zeznania wnioskodawcy 00:04:02 – płyta CD k. 64 w zw. z 00:02:25 i dalej – płyta CD k. 46 oraz 00:01:25 – płyta CD k. 56/

Z list płac zachowanych z okresu zatrudnienia w w/w Spółdzielni wynika, że wnioskodawca otrzymał następujące wynagrodzenie:

- w 1981 r. (brak listy za 11.1981 r.) - 59.985,00 zł,
- w 1982 r. - 138.939 zł,
- w 1983 r. - 206.597 zł,
- w 1984 r. - 294.058 zł,
- w 1985 r. - 311.629 zł,
- w 1986 r. - 180.413 zł.

/listy płac za lata 1981-1986 – koperta k. 51, odpisy skrócone wysokości zarobków koperta k. 54 oraz k. 40v- 42v/

Za okres zatrudnienia od 01.07.1983 r. do 30.09.1986 r. w w/w Spółdzielni w dokumentacji płacowej widnieje informacja o liczbie przepracowanych dni w każdym roku.

/bezsporne, listy płac za lata 1981-1986 – koperta k. 51, odpisy skrócone wysokości zarobków koperta k. 54 oraz k. 40v- 42v, hipotetyczne wyliczenie ZUS – plik II akt ZUS, pismo procesowe ZUS k. 59-60/

Przy przyjęciu dotychczas uwzględnionych przez organ rentowy wynagrodzeń wnioskodawcy oraz w okresie zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. w spornym okresie wynagrodzenia w wysokości wynikającej z list płac oraz odpisów skróconych wysokości zarobków

wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1981-1990 wyniósł 72,73 %, kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 63.130,54 zł, kwota

zwaloryzowanego kapitału początkowego na dzień 27.04.2020 r. – 279.766,04 zł a wysokość emerytury na dzień 27.04.2020 r. – 1.285,69 zł (po waloryzacji na dzień 01.03.2021r. - 1.340,20 zł).

/hipotetyczne wyliczenie ZUS – plik II akt ZUS, pismo procesowe ZUS k. 59-60/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że bezspornym jest, iż wnioskodawca uzyskał prawo do emerytury na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2021 r., poz. 291 ze zm.). Spór dotyczył jedynie uwzględnienia w okresach składkowych przyjętych do obliczenia kapitału początkowego stażu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. od 1.07.1981 r. do 30.09.1986 r. oraz wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego w tym okresie.

W myśl art. 26 ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 24 w/w ustawy, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3).

W myśl art. 174 ust. 2, 3b, 4, 8, 9a przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1 – 3 i 6 – 12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (ust. 3).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 12 powołanej ustawy, za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

W myśl art. 4 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1976 r., Nr 10, poz. 54 – art. 4 obow. do 1.09.1999 r.), przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń:

1) za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, a przed dniem 1 lipca 1962 r. dzień, który stanowił podstawę do obliczenia dniówki obrachunkowej; do dni pracy zalicza się również dni urlopu wypoczynkowego oraz dni pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego,

2) za miesiąc pracy uważa się 20 dni pracy dla mężczyzny oraz 13 dni pracy dla kobiety, a jeżeli ubezpieczony użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - 18 dni pracy dla mężczyzny oraz 11 dni pracy dla kobiety,

3) za rok pracy uważa się rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni pracy, kobieta 150 dni pracy, a jeżeli użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne

wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - to co najmniej: mężczyzna 220 dni pracy, a kobieta 130 dni pracy.

Podkreślić w tym miejscu należy, że tutejszy Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 1 września 2010 r., sygn. II UK 80/10 (LEX nr 661515), zgodnie z którym kwalifikacji okresów składkowych według zasad określonych art.6 ustawy emerytalnej, przebytych przed 1 stycznia 1999 r. należy dokonać na podstawie przepisów obowiązujących w okresie zatrudnienia osoby ubiegającej się o przyznanie prawa do określonego świadczenia. Powyższe wynika ze specyficznego charakteru pracy w spółdzielniach rolniczych oraz faktu, iż kwestie te nie są szczegółowo uregulowane przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Mając na uwadze, że w poszczególnych okresach roku kalendarzowego obciążenie spółdzielców i ich domowników pracą układało się bardzo różnorodnie, na gruncie prawa do świadczeń dla członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych stosowano fikcję prawną, gdzie za 1 dzień pracy przyjmowało się dniówkę obrachunkową. (...) ten stosowany był zresztą tylko do okresów pracy w spółdzielni przypadających po dniu 1 lipca 1962 roku, kiedy wprowadzono nową ewidencję, odpowiadającą potrzebom emerytalnym. Wyznacznikiem pracy w spółdzielni nie był przeto dzień pracy, ale szczególnie miernik nakładu pracy, którym była dniówka obrachunkowa (dniówka inwentarzowa, także złoty obrachunkowy), a czasem stawki wynagrodzenia za poszczególne roboty.

Za aktualny także uznać należy pogląd Sądu Najwyższego, że w stosunku do członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej istotne dla zaliczenia roku pracy do okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania renty inwalidzkiej lub emerytury, a także w drodze analogii w odniesieniu do kwalifikacji okresu zatrudnienia w rolniczej spółdzielni produkcyjnej jako okresu składkowego przy ustaleniu kapitału początkowego, jest przepracowanie w tym roku wymaganej liczby dniówek obrachunkowych, a nie faktyczny okres pozostawania w ubezpieczeniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 r. sygn. II UK 255/11, LEX nr 1227191).

Za wystarczające jednak do wyliczenia okresu pracy w spółdzielni, wymaganego do uzyskania świadczeń w myśl art. 4 dekretu, należy uznać ustalenie, iż **dany spółdziałca świadczył osobiście pracę na rzecz spółdzielni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, po 8 godzin dziennie** w kontrolowanym okresie, bowiem tak wyraźnie stanowi przepis dekretu mówiący o tym, co uważa się za dzień, miesiąc i rok pracy (podobnie Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 6 sierpnia 2013 r. sygn. III AUa 1756/12, LEX nr 1363265).

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r. II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6/.

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą

być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści przepisu art. 473 k.p.c. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia wnioskodawcy.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł o uwzględnienie przy wyliczeniu emerytury do okresów składkowych okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. od 1.07.1981 r. do 30.09.1986 r. oraz wynagrodzeń z tego okresu.

Zdaniem Sądu należy uwzględnić do okresów składkowych w odniesieniu do niebudzącego żadnych wątpliwości okres zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w R. od 1.07.1981 r. do 30.09.1986 r. przy przyjęciu wskazanej w dokumentacji płacowej (listy płac, odpisy skrócone wysokości zarobków) faktycznej ilości dniówek obrachunkowych do wynagrodzenia w okresie członkostwa w spółdzielni (07.1983 r. - 09.1986 r.), wysokości dniówek wynikających z zachowanej dokumentacji osobowo – płacowej, faktu pracy wnioskodawcy w wymiarze 240 godzin miesięcznie oraz przede wszystkim kwot wynikających wprost z dokumentacji płacowej (listy płac, odpisy skrócone wysokości zarobków). W ocenie Sądu jest to zapewne kwota, którą ubezpieczony otrzymywał, co jasno wynika z zachowanych za sporny okres list płac, w których wskazano, że ubezpieczony otrzymał wyszczególnione za poszczególne miesiące i lata wskazane kwoty, z zeznań ubezpiezonego, który wskazał, że przez cały okres zatrudnienia pracował co najmniej w wymiarze 8 godzin dziennie, co najmniej 5 dni w tygodniu, w wymiarze 240 godzin miesięcznie, jedynie w wąskim zakresie korzystając ze zwolnień lekarskich a także z zeznań świadka, który w spornym okresie pracował w tej samej spółdzielni co ubezpieczony oraz jest osobą obcą dla ubezpiezonego i niezainteresowaną rozstrzygnięciem niniejszej sprawy na korzyść, którejkolwiek ze stron. Świadek zeznał, że ubezpieczony pracował od 8 do 12 godzin dziennie. Fakt zatrudnienia wnioskodawcy w pełnym wymiarze czasu pracy potwierdzają także zachowane m.in. umowa o pracę, angaż, świadectwo pracy.

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wysokości kapitału początkowego oraz wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Niewątpliwie również przejęte do obliczenia lata 1981-1990 są najkorzystniejszymi z całego okresu ubezpieczenia skarżącego. Tak wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 72,73 %, wysokość kapitału początkowego wyniosła 63.130,54 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego na dzień 27.04.2020 r. wyniosła 279.766,04 zł a wysokość emerytury na dzień 27.04.2020 r. wyniosła 1.285,69 zł (po waloryzacji na dzień 01.03.2021r. - 1.340,20 zł).

Organ rentowy w hipotecznych wyliczeniach ostatecznie nie kwestionował okresu zatrudnienia wnioskodawcy w w/w spółdzielni od 1.01.1983 r. do 30.09.1986 r. jako okresu składkowego wobec informacji o liczbie przepracowanych dni w każdym roku. Kwestionował jedynie okres zatrudnienia od 1.07.1981 r. do 31.12.1982 r. jako okres składkowy wobec braku informacji o liczbie przepracowanych dni w danym roku. Niezależnie od powyższych rozważań, podkreślenia ponownego wymaga jednak fakt, że wnioskodawca członkiem spółdzielni stał się dopiero od 07.1983 r. (czyli w okresie, w którym dokumentacja płacowa potwierdziła liczbę przepracowanych dni w każdym roku). Organ rentowy ostatecznie też nie kwestionował wysokości przyjętych na podstawie list płac oraz skróconych odpisów wysokości zarobków kwot wynagrodzeń wnioskodawcy. Stosownego przeliczenia, jak zastrzegł, dokonałby w sytuacji posiadania uwierzytelnionych (nie będących kserokopiami) dokumentów.

Podkreślić jeszcze raz należy, że w ocenie Sądu takie wyliczenia pozwolą ustalić przynajmniej taką wysokość wynagrodzenia, jaką wnioskodawca niewątpliwie otrzymywał. Formułując to stanowisko należało mieć na względzie powszechnie znane trudności w dokumentowaniu nie tylko wysokości wynagrodzenia, ale nawet samego zatrudnienia w latach odległych od daty wniosku, związane z brakiem dokumentów (te podlegały bowiem niszczeniu po upływie określonego czasu), czy wręcz likwidacją zakładów pracy.

Zatem w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt 2 wyroku. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzeń pełnomocnika Sąd ustalił, w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. 2015 r., poz. 1800) i zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi – pocztą.

25 XI 2021 roku.

K.W.